

[Handelsministeren.]

gelse af radioaktivt affald er et spørgsmål, der må afklares både ved forhandlinger med vore nordiske naboer, ved forhandlinger i EF, ved bilaterale sonderinger og ved undersøgelser af mere international karakter.

Vi er ikke parate på nuværende tidspunkt til at fremlægge resultat af disse undersøgelser, og vi mener, at der må finde en afklaring sted, før noget sådant kan ske. Derfor kan jeg altså ikke love noget bestemt om tidspunktet. Jeg har godt set, at Politiken lader mig sige, at der formentlig kan gå et par år. Jeg har sagt, at jeg kan ikke sætte nogen bestemt dato på, hvor lang tid der må gå til disse overvejelser, og jeg kan f. eks. heller ikke udelukke, at der vil gå et par år, men jeg har ikke tilstrækkelig ekspertise til at afgøre, hvor lang tid disse undersøgelser vil tage.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Wilhelm* (VS) til ministeren for skatter og afgifter:

»Hvilke konsekvenser vil ministeren drage af de oplysninger om olieselskabernes forhold til den danske skattelovgivning, som senest er blevet belyst ved offentliggørelsen i Ekstra Bladet den 5. marts 1977, side 6, af et brev fra direktøren for Gulf i Danmark til hans skandinaviske chef?«

(Spm. nr. 18).

Skriftlig begrundelse.

Det pågældende brev demonstrerer endnu en gang, at de multinationale selskaber selv afgør, om de vil betale skat i Danmark.

Bemærkningen om, at »et beløb på mellem 15 og 20 mill. kr. muligvis vil udløse negative kommentarer i befolkningen, men dog skulle være til at acceptere for skattemyndighederne«, er desværre nok en fuldstændig korrekt bedømmelse af situationen.

Efter at hele skandalen om olieselskabernes nulskat var fuldt optrævlet af VS allerede i 1971 og myndighedernes misligholdelse af skattelovgivningen var fuldt belyst allerede i 1973, siger det sig selv, at vi ikke kan stilles tilfreds med statsskattedirektørens udtalelse om, at man arbejder med problemerne i øjeblikket, og at han vil rykke for et resultat af undersøgelserne.

Disse udtalelser understreger kun, at man

heller ikke fra myndighedernes side har foretaget sig noget i de godt to år, der er gået, siden det afslørende interne Gulf-brev blev skrevet.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Det er jo ikke et nyt spørgsmål, hr. Wilhelm rejser, og hver gang har vi fundet basis i problemstillingen i den særlige bestemmelse i selskabsskatteloven, hvorefter et selskab, der kontrolleres af en udenlandsk virksomhed, og som er underkastet andre vilkår end et uafhængigt foretagende, skal beskattes af den fortjeneste, som det må antages at selskabet ville have opnået, hvis det havde været et uafhængigt foretagende, der under frie vilkår afsluttede forretninger med den udenlandske virksomhed. Hr. Wilhelm ved også, at ombudsmanden har set på spørgsmålet, og at han i slutningen af 1973 fremkom med en længere redegørelse for spørgsmålet, og at man bl. a. dér anfører, at når betingelserne for at anvende den nævnte lovbestemmelse er opfyldt, skal der foretages en skønsmæssig vurdering, der alene kan tage sigte på at korrigere den selvangivne indkomst for de skævheder, som afhængighedsforholdet til den udenlandske virksomhed måtte have skabt. Ombudsmanden siger udtrykkeligt, at han ikke finder at burde gå nærmere ind på de særlige problemer, der knytter sig til dette skønnsudøvelse.

Efter at ombudsmanden havde afgivet denne redegørelse, indledte ligningsdirektoratet – nu hedder det statsskattedirektoratet – en undersøgelse, som har været fortsat siden. Den er meget omfattende, tidkrævende og kompliceret, fordi vi bl. a. skal forhandle med andre myndigheder og en række selskaber. På grund af tavshedspligten er jeg afskåret fra at meddele nærmere oplysninger om undersøgelsen, men jeg vil godt sige her, at statsskattedirektoratet forventer at blive færdig med undersøgelsen om et par måneder.

Hr. Wilhelm spørger direkte, hvilke konsekvenser jeg vil drage af oplysningerne i et brev fra direktøren for Gulf i Danmark til hans skandinaviske chef. Brevet er fra 1974, og det er offentliggjort i Ekstra Bladet den 5. marts 1977. Jeg tror, at hr. Wilhelm og jeg kan være enige om, at der ikke i brevet er noget nyt overhovedet i forhold til, hvad vi vidste i forvejen, og hvad der naturligvis indgår i statsskattedirektoratets undersøgelse. Derfor vil jeg